

Framställning angående nya stadgar för Maria sjukhus.

HÄLSOVÅRDSNÄMNDEN

i

Helsingfors.

Helsingfors,
den 11 November 1901.*Till Stadsfullmäktige.*

N:o 100.

Uti skrifvelse för den 6 September 1898 hafva Stadsfullmäktige uppdragit åt Hälsovårdsnämnden, att inkomma med förslag till sådana ändringar i och tilllägg till nu gällande stadgar för Maria sjukhus, som i öfverensstämmelse med de i ett, till skrifvelsen bilagdt utskottsbetänkande angifna grunder kunde ifrågakomma, äfvensom att, sedan erforderliga uppgifter inhemtats, hos Fullmäktige föreslå de dagafgifter, hvilka för sjukhusets skilda afdelningar, med fästadt afseende vid de faktiska kostnaderna för senaste år, borde fastställas att tillsvidare gälla.

Antyddas synpunkter hvilka vid omarbetandet af Maria sjukhusets stadgar och uppgörandet af förslag till dagafgifter, enligt förberörda utskottsbetänkande, borde tagas i betraktande, äro:

att ur stadgarna tydligare än härintills borde framgå sjukhusets uppgift, att företrädesvis utgöra ett komplement till stadens legala sjukvård, d. v. s. sjukvård gifven åt härstädes i afseende å fattigvård hemortsrätt egande personer, och i sådant syfte i mån af möjlighet betjena den fattiga och mindre bemedlade delen af befolkningen, som eljes icke kunde komma i åtnjutande af nödig sjukvård,

att redan vid intagningen borde utredas huruvida den sjuke eger hemortsrätt i staden och, om detta ej vore möjligt, åtgärd omedelbart vidtagas för införskaffande af den bristande utredningen,

att i hvarje särskild afdelning, åtminstone i den icke epidemiska, endast en dagafgift borde debiteras, men denna icke i nämnvärd mån understiga den faktiska kostnaden, hvilken å nyssnämnda afdelning uppgått till 2 mark 57 penni, samt befrielse af eller nedsättning i dagafgiften borde icke beviljas åt andra än de till kommunen i afseende å fattigvård hörande personer;

att altså för patienter, hvilka i afseende å fattigvård tillhörde annan kommun eller hvilka vore berättigade till sjukvård på kronans, allmän inrättning eller enskild persons bekostnad, borde dagafgifterna alltid till fulla beloppet debiteras samt indrivas af sysslomannen;

och att samma principer, dock med nödiga modifikationer, borde blifva gällande äfven vid den epidemiska afdelningen af sjukhuset.

Då hälsovårdsnämnden skridit till uppgörande af de infortrade nya stadgarna, har Nämnden funnit att enligt §§ 2 och 22 i fattigvårdsförordningen af den 17 Mars 1879 till ovilkorlig vård af kommunen äro berättigade endast minderåriga, vansinniga, vanföra samt af långvarigare sjukdom eller ålderdomssvaghet lidande, hvilka sakna omvårdnad af annan och varit å orten bosatta minst två år, men att dessutom, jemlikt § 3, tillfälligt understöd må efter pröfning lemnas åt andra nödställda medlemmar af kommunen. I enlighet med detta stadgande äro affattade § 3 och § 20 mom. k. i reglementet för fattigvården i Helsingfors af den 23 Oktober 1896 samt reglementet för den kommunala sjukvården å orten af den 12 November 1879, hvilka angå tillfällig fattigvård och sjukvård vid trängande behof. Förstnämnda slags fattiga i Helsingfors erhålla i allmänhet vård å stadens fattiggård. Kommunens öfriga nödställda äro att hänföras till det senare slaget; och med de sistnämnda torde äfven personer, som inflyttat till kommunen d. v. s. blifvit härstädes kyrkskrifna böra likställas vid trängande behof af sjukvård, som de sjelfva ej förmå bekosta, och således redan förr än de hunnit här blifva mantalsskrifna, än mindre förvärfva sig i afseende å fattigvård bestående hemortsrätt.

Men, utom hvad sålunda framhållits emot införande i stadgarna af någon, rättigheten till sjukvård inskränkande bestämning om styrkande af hemortsrätt, har Nämnden ansett att det ur allmän hygienisk och jemväl ekonomisk synpunkt, till förekommande af sanitära missförhållanden och hemfallande åt fattigvård i större grad, vore för kommunen af synnerlig vikt att dess fattiga och mindre bemedlade medlemmar, hvilka bodde trångt och ej hade tillgång till god skötsel m. m., utan svårighet bereddes tillfälle till nödig sjukvård ej allenast i den epidemiska utan äfven i sjukhusets andra afdelningar, af hvilka de medicinska lemna vård jemväl åt en mängd lungstoter, tyfussjuka, med flera, som kunna utbreda smitta.

Nämnden får förty anhänga att Stadsfullmäktige, med frångående af hvad Fullmäktige i denna del af ärendet beslutit, ville godkänna de nu gällande stadgarna eller att vid intagning i sjukhuset erfordrades blott prestbevis.

Hvad vidkommer bestämmande af dagafgift för sjukvård, speciellt uti afdelningen för icke epidemiska sjukdomar — och sedan den nya kirurgiska afdelningen blifvit färdig — äfven i denna afdelning till ett belopp icke i nämnvärd mån understigande den faktiska kostnaden, så, och då dessa kostnader enligt betänkandet stigit till 2 mark 57 penni per dag borde sjukafgiften i dessa afdelningar, hvilken hittills utgjort för fullvuxen person i allmän sjuksal 1 mark per dag, bestämmas att framdeles utgå med minst 2 mark 50 penni per dag, eller således en ökning af 150 % ifrågakomma. Hälsovårdsnämnden håller dock före, att denna afgift, om också icke stor i sig sjelf, dock är för hög för de mindre

bemedlade klasserna och att personer, hvilka nog äro i stånd att erlægga den nuvarande afgiften af 1 mark per dag, såge sig i händelse af ofvannämnd förhöjning, nödsakade att genast vid inträde i sjukhuset anhålla om friplats.

Enligt omförmälda utskotts betänkande borde visserligen friplats komma ifråga endast då den sjuke åtnjuter fattigunderstöd, hvadan således alla de, som som kunde betala en mark, men icke 2 mark 50 penni per dag, borde från sjukhuset afvisas. Ett sådant sätt att på kommunens vägnar utöfva läkare- och sjukvård torde dock icke stå i öfverensstämmelse med humanitetens fordringar eller kommunens sanna bästa hvarför väl äfven läkaren blefve tvungen att bevilja den sjuke plats såsom gratialist. Men vid sådant förhållande kunde det lätt inträffa att inkomsterna från sjukhuset blefve ännu mindre än de nu äro, hvilket ju icke afsetts; och får Nämnden förty vördsamt anhålla, att minimiafgiften måtte bibehållas vid det nuvarande beloppet eller en mark. — Att redan denna afgift för en del mindre bemedlade personer är för hög framgår deraf att enligt syssломannens uppgift endast 15 å 20 procent af de resterande legosängs afgifterna kunnat utmättningsvis indrivas.

Beträffande dagavgifterna för personer i enskildt rum borde ej heller här nya stipulationer göras utan åt öfverläkaren öfverlemnas att inom gränserna för de nu gällande afgifterna 2—5 mark handla efter sjukdomens beskaffenhet och och sig företeende omständigheter.

Hvad åter angår afgifterna för personer hörande till en annan kommun eller för personer berättigade till sjukvård på kronans, allmän inrättnings eller enskild persons bekostnad, får Nämnden framhålla, att personer från annan kommun ytterst sällan och detta i särskildt ömmande fall intagits samt påföras 50 procent högre afgift, att till sjukvård på kronans bekostnad berättigade sällan söka inträde i stadens sjukhus, medan deremot åt en mängd af Helsingfors kommuns medellösa medlemmar lemnas vård till en mark per dag å kronans sjukhus, äfvensom att för de på allmän inrättnings och enskild persons bekostnad intagne afgift väl erlägges, åtminstone till en början, förskottsvis af inrättning eller husbonde, men af dem sedan påføres den sjuke, i de flesta fall ett medellöst tjenstehjon.

På anförda skäl håller Nämnden före, att avgifterna för sjukvård åt sist-sagda personer icke borde förhöjas öfver det nuvarande beloppet.

Angående slutligen dagavgifterna vid epidemiefdelningen ville Nämnden föreslå blott den förändring, att maximiafgiften skulle blifva 5 mark, i likhet med afgiften vid icke epidemiska afdelningen.

Den förstoring af Maria sjukhuset som genom den medicinsk-kirurgiska paviljongens tillkomst eger rum nödvändiggör — såsom Nämnden allaredan i dess nästa års budget berörande skrifvelse hos Stadsfullmäktige anmält, bestämmande

af hvilken af sjukhusets läkare det åligger att representera sjukhuset utåt och ansvara för förhållandena derstädes äfvensom anställandet af en underläkare vid den icke epidemiska afdelningen.

Då Nämnden med anledning af Stadsfullmäktiges ofvanomförmälda uppdrag skridit till granskning af Maria sjukhusets stadgar, har Nämnden deri infört bestämmelser angående nyss påpekade förhållanden.

Dessutom äro i dem intagna några mindre betydande förändringar, hvilka icke närmare torde behöfva motiveras. Och anhåller Nämnden att nu närslutna förslag till nya stadgar för Maria sjukhuset måtte af Stadsfullmäktige godkännas.

En skrifvelse i ärendet till Nämnden från Maria sjukhusets styrelse anhåller Nämnden derjemte få i afskrift bilägga.

På Hälsovårdsnämndens vägnar:

Oskar Heikel.

R. Vuorio.

Förslag till Stadgar för Maria sjukhus i Helsingfors.

1:o. Om sjukhusets afdelningar och om sjukas intagande.

§ 1.

Maria sjukhus, som är afsedt att med sjukvård betjena företrädesvis den fattiga och mindre bemedlade delen af Helsingfors stads befolkning, består af: a) afdelning för epidemiska sjukdomar, b) medicinsk afdelning och c) kirurgisk afdelning.

I afdelningen för epidemiska sjukdomar emottagas personer lidande af akuta smittosamma sjukdomar: skarlakans feber, messling, difteri, fläcktyfus och koppor; hvaremot kolera patienter icke intagas i sjukhuset.

I medicinska afdelningen emottagas personer lidande af andra akuta eller kroniska sjukdomar, förutom veneriska och sinnessjukdomar, hvilka icke behandlas i sjukhuset.

I kirurgiska afdelningen emottagas personer hvilkas åkommor påkalla kirurgisk behandling.

§ 2.

För sjukvård i Maria sjukhus erlägges en af stadsfullmäktige på Hälsovårdsnämndens och sjukhusstyrelsens förslag fastställd dagavgift; dock kan patient ifall sjukhusets läkare så pröfvar, efter förloppet af tre veckor öfverföras till friplats.

§ 3.

Anmälan om intagning i sjukhuset bör af den sjuke, själf eller genom ombud, göras å sjukhuset på därför bestämd mottagningstid, hvarvid skall:

1:o företes (om så påfordras) prestbetyg om den sjuke samt, ifall ombud anlitas, läkareintyg angående sjukdomens beskaffenhet; och

2:o erläggas tre veckors sjukvårdskostnad i förskott eller ingifvas antingen en af husbonde, arbetsgifvare eller annan känd person utfärdad förbindelse, innefattande ansvarighet för afgiftens erläggande, eller ock intyg om den sjukens medellöshet, utfärdadt från stadens fattigvård.

Likväl må dessa bestämmingar icke anses vara ovilkorliga i fråga om hastigt, svårt sjukdomsfall, olycksfall eller vid rådande epidemi, ej heller då den sjukens blottställda belägenhet är uppenbar.

§ 4.

Personer, hvilka tillhöra annan kommun, må endast i nödfall, då sjukdomens smittosamma art gifver anledning dertill eller lämplig vård ej annorlunda kan dem beredas, intagas i Maria sjukhus.

§ 5.

Vid otillräckligt utrymme i sjukhuset intages den, som lider af akut sjukdom, framför den, som är behäftad med långvarig åkomma. Under i öfrigt lika sjukdomsförhållanden tillkommer den medellöse sådant företräde.

§ 6.

Bristande sjuk- och begravningskostnader för patienter, jämväl för sådana, som ej äro bosatta i Helsingfors eller som äro berättigade till sjukvård på kronans, allmän inrättnings eller enskild persons bekostnad, utkrävas och indrifvas i vederbörlig ordning af sjukhusets syssloman.

2:o. Om sjukhusets styrelse.

§ 7.

Sjukhusets styrelse utgöres af fyra utaf stadsfullmäktige för två år i sen-der utsedde personer, hvarutom i styrelsen ingå såsom själfskrifna ledamöter förste stadsläkaren och samtliga öfverläkare vid sjukhusets tre afdelningar.

Styrelsen, som eger högsta myndighet inom sjukhuset, bör förvalta sjukhusets angelägenheter i öfverensstämmelse med gällande medicinalförfattningar, dessa stadgar och de särskilda föreskrifter, som Hälsovårdsnämnden, å hvilken det ankommer att öfvervaka kommunens sjukvårdsanstalter, kan meddela.

§ 8.

Styrelsen väljer inom sig årligen ordförande och viceordförande.

Styrelsen sammanträder, på kallelse af ordföranden, så ofta förhållandena det påkalla, eller då minst tre ledamöter derom skriftligen anhålla hos ordföranden; dock i hvarje händelse åtminstone en gång i månaden. Minst fem ledamöter böra vara närvarande för att styrelsen skall kunna fatta giltigt beslut. Då rösterna utfalla lika, afgör ordförandens mening. Vid styrelsens sammanträden föres protokoll, i hvilket skall ingå styrelsens beslut jemte, i korthet, motiven för desamma.

§ 9.

Styrelsen åligger:

att hvarje år uppgöra och före den 15 September till Hälsovårdsnämnden insända förslag till utgifts- och inkomststat för sjukhuset under det nästkommande året;

att förvalta för sjukhuset anslagna eller dit inflytande medel samt, i öfverensstämmelse med den för sjukhuset fastställda stat, ingå i pröfning af och besluta om förekommande utbetalningar;

att låta föra fullständiga räkenskaper öfver sjukhusets utgifter och inkomster samt afsluta desamma för kalenderår;

att före den 1 Februari hvarje år till Drätselkammaren inlemna fullständigt bokslut för nästföregående år åtföljdt af behöriga verifikationer, äfvensom före den 1 Mars till Hälsovårdsnämnden ingifva berättelse öfver sjukhusets förvaltning samt sjukvårdens handhavande under sistnämnda år hvilken berättelse bör i god tid derförinnan af sjukhusets öfverläkare en hvar för sin afdelning aflemnas till sjukhusstyrelsen;

att hafva vård och tillsyn öfver sjukhusets byggnader och planteringar, med rättighet att vidtaga smärre behöfliga förändringar i byggnadernas inredning;

att hålla tillsyn öfver vårdens om sjukhusets inventarier, öfver hvilka noggrann förteckning bör upprättas, kontrollera förbrukade inventariers kassering och afskrifning samt besluta om nya inventariers anskaffande; och skall årlig inventering under styrelsens kontroll ega rum;

att antaga och afskeda de i sjukhusets stat förutom läkarene, om hvilka nedan stadgas, upptagne tjänstemän, hvarvid iakttages att sysslomannen bör ställa antingen uppbördsborgen, deri minst två personer, hvilkas vederhäftighet är behörigen styrkt, ikläda sig en för begge och begge för en ansvarighet för en summa

af inalles fyratusen mark såsom säkerhet för den i tjensten förefallande uppbörd samt för värdet af de inventarier och persedlar, hvilkas vård åt sysslomannen anförtrös, eller ock annan af styrelsen godkänd säkerhet för sagda ändamål till enahanda belopp; dock antagas och afskedas sjukhusets betjente, såsom drängar, tjänarinnor, tvätterskor m. fl. af sysslomannen samt sköterskor och deras biträden af respektive öfverläkare, hvar på sin afdelning;

att bevilja ledighet åt nyssnämnde af styrelsen antagne tjänstemän och åt sjukhusets betjente;

att i öfverensstämmelse med dessa stadgar utfärda instruktioner för de af styrelsen antagne tjänstemännen och betjeningen samt fastställa utspisningsstat och ordningsregler för sjukhuset;

att för öfrigt vidtaga de åtgärder, som för befrämjande af sjukhusets ändamål anses lämpliga, eller, då de ankomma å Hälsovårdsnämnden, göra framställning i saken hos nämnden.

3.o. Om sjukhusets läkare.

§ 10.

Samtliga öfverläkare utses af stadsfullmäktige, på Hälsovårdsnämndens förslag, för en tid af sex år, men kunna till sina befattningar återväljas.

Underläkaren vid medicinska afdelningen, hvilken läkare bör hafva aflagt medicinelicentiat-examen, utses af Hälsovårdsnämnden, på sjukhusstyrelsens förslag, för minst ett år och kan till befattningen ånyo antagas.

Amanuens antages för minst ett halft år af sjukhusstyrelsen, sedan respektive öfverläkare afgifvit förslag. För att antagas till amanuens, fordras att hafva aflagt medicinekandidat-examen samt att hafva fullgjort minst hälften af föreskrifven klinisk tjenstgöring på medicinska och kirurgiska afdelningarna.

§ 11.

Hälsovårdsnämnden eger att åt de af stadsfullmäktige tillsatte öfverläkarene vid sjukhuset likasom åt underläkaren vid dess medicinska afdelning meddela tjenstledighet respektive semesterledighet samt för dem förordna vikarier.

Sjukhusets styrelse beviljar tjenstledighet åt och förordnar, på respektive öfverläkares förslag, vikarier för amanuenserna.

§ 12.

Öfverläkarene hvilka själfständigt besörja sjukvården å hvar sin afdelning samt äro ansvarige för dess behöriga och ändamålsenliga handhafvande, åligga:

att dagligen å den af styrelsen därför fastställda tid emottaga sådana sjuka, som tillhöra enhvars afdelning;

att dagligen göra sjukrond samt dessemellan, om så finnes nödigt, besöka de sjuka;

att vaka öfver ordning och snygghet en hvar inom sin afdelning;

att vaka öfver kosthållningen samt tillse att de sjuka ordentligt erhålla de förmåner, som dem enligt styrelsens beslut tillkomma;

att tillse, att de sjuka af betjeningen väl vårdas och vänligt bemötas;

att föra ordentliga sjukjournaler och derur meddela bevis, då sådant lagligen äskas;

att afgifva dag-, vecko-, månads- och årsrapporter, enligt styrelsens föreskrift;

att, med iakttagande af nödig sparsamhet, besörja mat- och medikaments-requisitioner samt tillsammans med sysslomannen granska och attestera dithörande räkningar;

att verkställa liköppning der så befinnes önskligt och lagenligt kan ske;

att till styrelsen afgifva förslag och yttrande vid tillsättande af amanuens befattning;

att antaga och afskeda sjuksköterskor och deras biträden; samt bevilja dem ledighet;

att ansvara för instrumentförråd och arkiv;

att bestämma om de sjukas intagande å och placering inom afdelning samt om deras utskrifning, så snart tillfrisknandet tillräckligt framskridit eller den sjuke visat sig icke kunna vidare förbättras; samt

att i öfrigt ställa sig till efterrättelse ej blott dessa stadgar och gällande författningar, utan äfven de föreskrifter, som af styrelsen lemnas.

§ 13.

Öfverläkaren vid medicinska afdelningen är tillika direktor för hela sjukhuset; och tillkommer honom i sådan egenskap att hafva uppsigten öfver sjukhusets gemensamma ekonomi-afdelning samt att till styrelsen afgifva förslag och yttrande i ärenden, som angå sjukhusets ekonomi och förvaltning, äfvensom vid tillsättande af underläkare vid medicinska afdelningen.

§ 14.

Öfverläkaren vid epidemiafdelningen är skyldig att bo i honom anvisad lokal i sjukhuset.

§ 15.

Samtliga öfverläkare äro årligen berättigade till en månads semesterledighet. Under den tid öfverläkaren vid medicinska afdelningen åtnjuter semesterledighet är underläkaren vid samma afdelning skyldig att jemte egen tjänst handhafva öfverläkarens befattning.

§ 16.

Underläkaren och amanuenserna, hvilka alla böra bo inom sjukhuset, åligger hufvudsakligen:

att biträda vederbörande öfverläkare med journalföring, utskrifning af mat- och medikamentsreqvisitioner, rapporter m. m.

att biträda vid sjukvården samt, efter respektive öfverläkares pröfning och under hans inseende, vårda särskilda sjuka eller mindre afdelningar af sjukhuset, som kunna honom anförtrös;

att i tillämpliga delar ställa sig till efterrättelse den för öfverläkare gällande instruktion; samt

att i öfrigt noga iakttaga ej blott dessa stadgar och gällande författningar, utan äfven de föreskrifter, som af styrelsen eller öfverläkaren meddelas.

4:o. Om sjukhusets syssloman.

§ 17.

Sysslomannen tillkommer:

att handhafva sjukhusets ekonomi och kassaförvaltning samt ombesörja all dervid erforderlig skriftväxling och bokföring;

att uppbära och qvittera hvad sjukhuset såsom inkomst tillfaller samt verkställa alla utbetalningar och för sin förvaltning till sjukhuset redovisa;

att föra förteckning öfver sjukhusets inventarier samt hålla noggrann tillsyn deröfver, att under hans vård ställda inventarier och sjukhusets byggnader icke skadas och förstöras;

att dagligen besöka de för sjukhusets ekonomiska förvaltning bestämda lokaler och, så ofta öfverläkaren påkallar eller anledning dertill eljes förekommer, äfven sjukrummen, samt dervid tillse att öfverläkarens föreskrifter i afseende å ordning och renlighet noggrant efterlefas äfvensom att vid eldningen med försigtighet och sparsamhet förfäres;

att utöfva närmaste tillsyn öfver den vid sjukhuset anställda betjening samt tillhålla desamma att troget, flitigt och ordentligt fullgöra sina åligganden samt gifva den, som deri felar, lämplig tillrättavisning;

att antaga och afskeda sjukhusets betjente, såsom drängar, tjenarinnor tvätterskor, m. fl.

att för öfrigt ställa sig till efterrättelse allt hvad sysslomannen af sjukhusets styrelse och direktorn på grund af dessa stadgar samt för sysslomannen af styrelsen utfärdad instruktion kan med afseende å hans tjänstverksamhet meddelas.

Särskildt stadgande.

§ 18.

Den som förmenar sig hafva skäl till klagomål mot sjukhusets tjenstemän eller betjening må derom göra skriftlig anmälan hos sjukhusets styrelse, hvilken efter sakens beskaffenhet antingen själf beslutar i saken eller hänskjuter densamma till Hälsovårdsnämndens afgörande.

STYRELSEN

FÖR

MARIA SJUKHUS

Helsingfors d. 16 oktober
1901.

Till Hälsovårdsnämnden i Helsingfors.

I skrifvelse af den 27 September innevarande år har Hälsovårdsnämnden anmodat Styrelsen för Maria Sjukhus att inkomma med förslag till den dagavgift för de skilda afdelningarna vid sjukhuset, som med fästadt afseende vid sjukhusets faktiska kostnader borde fastställas att tillsvidare gälla. Såsom svar härå får Styrelsen afgifva följande:

De nu gällande dagavgifterna, hvilka på Styrelsens förslag fastställdes af Stadsfullmäktige vid sammanträde den 12 Oktober 1897 äro följande:

1) För barn från 50 penni till 3 mark, efter läkarens pröfning. 2) För fullvuxen person från Helsingfors kommun 1 mark i allmän sjuksal. 3) För fullvuxen person från annan kommun 1 mark 50 penni i allmän sjuksal samt 4) För person i enskildt rum 2—5 mark enligt läkarens pröfning. Ehuru den faktiska medelkostnaden per patient icke obetydligt öfverskrider dagavgifterna anser Styrelsen dock att någon väsentlig förändring i dessa dagavgifter icke kan komma ifråga. Hvad först epidemiasfdelningen vidkommer så ligger det uppenbarligen i stadens välförstådda intresse att hålla minimi afgiften så låg att densamma icke afskräcker personer, hvilka äro mindre bemedlade men dock ej kunna göra anspråk på gratialistplatser att till afdelningen hemta sina sjuka. Styrelsen anser därför att minimi afgiften af 50 penni för barn borde bibehållas. Däremot kunde maximi afgiften höjas till 5 mark i likhet med hvad fallet är å medicinska afdelningen, utan att ändamålet med epidemiasfdelningen derigenom skulle äfventyras.

Beträffande den medicinska afdelningen anser Styrelsen att det icke vore välbetänkt att höja den nu gällande dagavgiften af 1 mark i allmän sjuksal. Det stora flertalet af de patienter, som vårdas å Maria sjukhus medicinska afdelning utgöres äfven om man frånräknar gratialisterna af så medellösa personer att redan

en dagafgift af 1 mark är för dem ganska svår att erlægga. Detta framgår nog samt deraf att enligt sysslomans uppgift endast 15 å 20 procent af resterande legosängsavgifter kunnat indrivas. Resten har man nödgats afskrifva enär det vid utsökning visat sig att tillgångar icke funnits till betalning. Om dagavgiften ännu ytterligare höjdes, så skulle följden deraf blifva att många personer, som möjligen kunde betala 1 mark per dag, men icke hafva råd att betala en högre dagavgift, redan från början skulle måsta uppföras såsom gratialister. Dessutom måste man äfven beakta att beträffande en stor del af de å medicinska afdelningen vårdade patienterna, såsom lungsotister, tyfussjuka m. fl., det gäller detsamma, som tidigare framhållits vis a vis de å epidemiska afdelningen intagna nemligen att det för förekommande af smittas utbredning är för staden förmånligt att ej genom höga dagavgifter afskräcka patienterna från sjukhuset. På grund af det ofvananförda får Styrelsen därför föreslå att de nu gällande dagavgifterna skulle bibehållas dock med den ändring att maximiafgiften för barn å epidemiska afdelningen skulle höjas till 5 mark.

På Styrelsens vägnar:

Hugo Holsti.

Helsingfors, Tidnings- & Tryckeri-Aktiebolagets tryckeri, 1902.